

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl u hlavního líčení konaném dne 10. července 2023 v Praze v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Kamila Kydalky a přísedících Jitky Brunnerové a ing. Michala Biskupa, **t a k t o :**

O b ž a l o v a n á

M. Č.,

nar. xxx, naposledy hlášena xxx, xxx, xxx, naposledy bytem xxx, xxx, t. č. ve vazbě xxx, xxx,

s e u z n á v á v i n n o u,

že dne 22. 10. 2022, přibližně ve 23:30h v Praze , v ulici xxx, ve druhém patře domu č. xxx, v bytě č. xxx v prostoru kuchyně spojené s obývacím pokojem si předtím připravila nůž o celkové délce 27cm s černou stěrkou a čepelí o délce 16,5 cm a šíří 2 cm, který si umístila za pas legín, který však u ní našla svědkyně K. Č., nar. xxx, která nůž vyndala zpoza legín a položila na stůl v kuchyni spojené s obývacím pokojem, následně došlo k hádce mezi ní a poškozeným J. M., nar. xxx, kdy předmětem sporu bylo další společné bydlení poškozeného, K. Č., obžalované a A. D., následně došlo mezi obžalovanou a poškozeným k potyčce spočívající v tom, že udeřila poškozeného otevřenou dlaní do obličeje, čímž poškozeného vyprovokovala k tomu, kdy jí úder vrátil, a když se pak do takto vyhroceného incidentu v úmyslu ochránit obžalovanou zapojil i její přítel svědek A. D., nar. xxx, využila obžalovaná této situace, kdy se A. D. s poškozeným M. přetahovali, vzala nůž ze stolu a bodla poškozeného jednou ranou vedenou velkou silou do oblasti pravého nadbřišku

v úrovni 7. žebra a to tak, že nůž zůstal zabodnut v ráně v hloubce 4 cm a tímto bodnutím došlo k přetětí 7. a 8. žebra vpravo, bodnému poranění jater, průbodu bránice vpravo, průbodu dolního laloku pravé plicé a natětím stěny větve plicní žíly, průbodu osrdečníku a bodnému poranění stěny pravé síně srdce v důsledku čeho poškozený upadl do pozice klečícího, vyjmul si nůž z rány, který mu měl následně z ruky vypáčit svědek D., poškozený pak upadl bokem na zem, upadl do bezvědomí a přičemž po té, co ho svědek A. D. uchopil za nohy a odvedl do středu pokoje bezprostředně po té na následky těchto zranění v průběhu několika málo minut zemřel, když příčinou smrti bylo zakrvácení pravé hrudní dutiny poškozeného při bodném poranění srdce a natětí větve plicní žíly vzniklé v přímé souvislosti s utrpěným bodným poraněním, kdy smrti nebylo možno zabránit žádným způsobem, přičemž obžalovaná, jakož i svědci K. Č. a A. D., o poškozeném věděli, že byl v minulosti již dvakrát soudně trestán pro násilnou trestnou činnost kvalifikovanou trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 8 ze dne 23. 3. 2021 pod sp. zn. 25T 5/2021, který nabyl právní moci 4. 6. 2021 a kterým byl pravomocně odsouzen pro trestný čin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 12 měsíců s podmíněným odkladem na dobu 30 měsíců, dále rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 11. 4. 2012 pod sp. zn. 5T 114/2011, který nabyl právní moci 11. 4. 2012 a kterým byl pravomocně odsouzen pro pokus trestného činu ublížení na zdraví podle § 8 odst. 1 k § 222 odst. 1 tr. zákona č. 140/1961 Sb. v souběhu s trestným činem výtržnictví podle § 202 odst. 1 tr. zákona č. 140/1961 Sb. k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 2 let s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání 1 roku, dále byl na základě po rozhodnutí policejního orgánu ze dne 22. 7. 2022 z inkriminovaného bytu v ulici xxx, Praha xxx, vykázán na dobu 10 dnů z důvodu fyzické agrese vůči K. Č., kterému byl přítomen syn jmenované E. K., nar. xxx a rovněž bylo všem známo, že poškozený v blíže nezjištěné době napadl a bodl nožem K. Č., přičemž věc nebyla policií vyšetřována, jelikož ji nikdo nenahlásil, čímž došlo u obžalované ke strachu z osoby poškozeného J. M., nar. xxx,

t e d y:

jiného úmyslně usmrtila v silném rozrušení ze strachu,

č í m ž s p á c h a l a

zločin zabití podle § 141 odst. 1 tr. zákoníku

a o d s u z u j e s e

podle § 141 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **tří (3) roky**, který se podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **pěti (5) let** přičemž podle § 84 tr. zákoníku se vyslovuje **dohled** nad obžalovanou.

Podle § 101 odst. 1 písm.c) tr. zákoníku se ukládá ochranné opatření spočívající v **zabrání věci** a to 1 ks nože o celkové délce 27 cm s černou stříenkou a čepelí o délce 16,5 cm a šíře 2 cm.

Shodu s prvopisem potvrzuje Anna Marhoulová.

O d ů v o d n ě n í :

1. Na základě dokazování provedeného u hlavního líčení zjistil soud skutkový stav tak, jak je popsán ve výroku tohoto rozsudku ve svých podrobnostech.

2. **Obž. M. Č.** vypověděla, že bydlela v xxx, xxx, kde kvůli hygienickým podmínkám nemohla zůstat, protože dcera je nemocná. Jako osmiměsíční utrpěla popáleniny na 38 % těla 3. stupně. Požádala tedy sestřenicí, aby jim alespoň do doby, než si sežene vlastní bydlení, poskytla bydlení u ní, s čímž ona souhlasila. Když se tam obžalovaná přestěhovala, rozhodně nechtěla řešit nějaké konflikty, byla ráda, že má střechu nad hlavou. Kdykoli měla peníze, domluvili se na úklidu, co kdo koupí, kdo co uvaří. Bydleli tam tři děti a čtyři dospělé osoby. Vzadu v pokoji bydlela obžalovaná s přítelem A. D. a dcerou A. V obývacím pokoji bydlela sestřenice K., její přítel poškozený J. M. a dvě děti – E., kterému je xxx let a David, tomu je xxx let. Neměli žádné konflikty, nehádali se, vždy se na všem shodli, co se týče domácnosti. Jediné, co obžalovaná věděla, bylo to, že v minulosti J. ubližoval její sestřenicí, kdy do ní bodl nůž a vyhrožoval dětem. Nebyla svědkem fyzického napadení, ale jen slovního, kdy napadal děti a sestřenicí. O vykázání poškozeného z místa bydliště obžalovaná věděla. Než došlo k té hádce s J. a A., opatřila si nůž. Neměla v plánu na něj zaútočit první. Bylo to spíš na obranu, protože věděla, že v minulosti napadl někoho z její rodiny a ne jednou. Proto si schovala ten nůž pro případ, že by napadl jednoho z nich. Nevěděla, co od něho může čekat. Nůž si dala za pás legín, které měla v té chvíli na sobě. Když si sestřenice všimla toho nože, tak ho vytáhla na stůl a řekla jí, že ho nepoužije jen tak, jen když zaútočí J. na ně. Když se začal hádat s přítelem obžalované D. A., stál tento v chodbičce aj. u balkonu. Obžalovaná seděla na židli u stolu. J. křičel na A., na obžalovanou i na sestřenicí, že je tam nechce, že si to nepřeje, jinak K. uvidí, ať je vyhodí. Nelze ovšem nevidět, že byt měla k užívání pouze sv. K. Č., takže poškozený nemohl jen tak od sebe rozhodovat o tom, kdo v bytě bude. Obžalovaná mu na to řekla, že k tomu nemá žádný důvod, že je tam kvůli dceři a lepšímu prostředí pro ni. Když se hádali, tak se obžalovaná snažila A. obhájit tím, že ven nepůjde, že zůstane doma v bytě, že to mohou vyřešit i jinak, než se hádat, že jsou dospělí a mohou si to vyříkat u jednoho stolu nebo každý zvlášť. J. měl ale vztek, říkal pořád to samé, že ho to nezajímá, ať jde spát, že zítra uvidíme, že tam nebudou. Pak k obžalované přistoupil svižnějším krokem, šel od balkonu ke stolu, kde obžalovaná seděla, a když k ní přišel a stál blízko u ní, dala mu facku, měla z něj strach. On jí facku vrátil. Málem po ní upadla. V tu chvíli dostala strach, že ublíží někomu z nich. Když mu dávala tu facku, nůž v ruce neměla, byl na stole, kam jej položila K. Č. Když to viděl A., tak se začal přetahovat s J. Jestli se uhodili navzájem, to si nevšimla, ale po chvíli, co se přetahovali a J. se pak otočil směrem k ní, měla strach a v ten moment popadla nůž. Neví, jak silně ho bodla nebo do jakých míst, bylo to strašně rychlé a neudělala by to, kdyby se necítila v nebezpečí, i když on ozbrojený nebyl. Věděla, že on se dřív nebál použít nějaký předmět k tomu, aby někomu ublížil, asi proto zvolila nůž, který byl na stole. Neměla v plánu ho zabít nebo mu úmyslně uškodit, bála se ale, že on to udělá dřív. Zareagovala tak, když už byl vedle ní. Ten útok neplánovala. Dál už si moc nepamatuje. Ví, že A. chtěl vzít ten nůž z ruky J., ona pak vzala ten nůž A. a dala ho zpět na ten stůl. Mezitím A. odtáhl J. z kuchyně do obýváku a obžalovaná si uvědomila, kam ho píchla a jak moc. I když se hrozně klepala, začala na něj sahat, zda má tep. Nenahmatala ho, a pak začala mluvit se záchrankou. Neví, jak dlouho ho resuscitovala a jestli správně, ale snažila se mu pomoci podle instrukcí záchranné služby podávané telefonicky. Pak přijela záchranka. Nikdy člověku neublížila žádnou zbraní, nikdy to ani v plánu neměla. Měla strach jen o děti, které v bytě byly a o její rodinu, když nemohla čekat, co udělá J. Dále obžalovaná v přípravném řízení odpovídala na dotazy policejního orgánu tak, že přispívala sestřenicí na domácnost tak, že společně platili jídlo. U sestřenice měla bydlet maximálně měsíc nebo dva. Ona říkala, že dokud bude potřebovat pomoc, tak si ji tam s malou nechá. A. tam měl bydlet taky. Sestřenice a J. měli normální vztah k A. Bydlení si zajišťovala, měla už podány žádosti na azylové domy a Nadějí. V nějakých azylových domech by mohl být A. s nimi. Stále čeká na výsledek. Nevěděla, že v bytě bude bydlet i J. M. Ten, když tam byli posledně, vyhrožoval D. i jí, jenom slovně, nikdy fyzicky nikoho nenapadl v její přítomnosti. O jeho násilné povaze však věděla. To, že někoho fyzicky napadl ví od sestřenice a jejich dětí, ti popisovali, jak se chová vůči nim. Ví, že sestřenicí K. bodl nožem J. M. Obžalované za tu dobu, co s nimi bydlela, ukázal nůž, který měl u sebe. Byl to zlatý otevírací nůž. Byl větší jako dlaň. On přišel a říkal „Koukej, co mám“. Pochválila mu ho, že je hezký. Jak dlouho ho měl neví. Myslí si, že A. ten nůž taky viděl. Neví, kde ho M. nosil, ani neví, odkud ho vyndal. Mohl ho mít ve sklepe nebo

Shodu s prvopisem potvrzuje Anna Marhoulová.

nahoře v pokoji, ale myslí si, že spíše nahoře v pokoji. Předmětný den u sebe poškozený J. M. žádnou zbraň neměl. K jejich vzájemnému vztahu uvedla, že jí nikdy nic špatného neřekl. Byli kamarádi. Respektovala ho kvůli sestřenici, žijí spolu v partnerském vtahu přes rok. V době incidentu byli v místnosti obžalovaná, sestřenice, E., D. a J. a A. Než došlo k incidentu, bavila se s J. asi tři minuty. Od jejího příchodu do bytu do incidentu mohlo uběhnout deset až patnáct minut. Do bytu se vrátili ve 23:00 hod. To časově neodpovídá, když incident byl nahlášen RZS v 00:07 hod. Na to obžalovaná uvedla, že tedy byli v bytě asi hodinu, neumí to časově posoudit, vše bylo rychlé. Na dotaz, zda ji někdo žádal, aby ona incident přestala řešit a šla spát, tak ji žádali všichni, t.j. A. J. i K. Každý jí to řekl možná dvakrát. Je možné, že jí to řekl někdo i více než dvakrát, ale neví kdo a neví kolikrát. Neuposlechla ale proto, že J. řekl, že ráno uvidí a chtěla, aby se to vyřešilo, než půjdou spát, a to v klidu. Tu hádku začal J., když říkal A., že tam nebude. J. přímo na A. neřval, jen říkal K., že jestli ho nevyhodí, tak uvidí. A. jen jednou řekl v reakci na to, ať na něj neřve, že klidně půjde. Nehádali se. S J. se tedy bavila jen ona, možná půl hodiny. Přítel se pohyboval pouze mezi jejím pokojem a chodbičkou a říkal jí, ať jde spát a neřeší to. J. byl v době, kdy přišli z venku v posteli s K., pak se přesunul do koupelny. Co udělal J. poté, co ho bodla, neví. Neví, proč nůž zůstal v ráně. Nemůže si v hlavě vybavit, jaký to byl pocit. Viděla, až když byl poškozený M. v podřepu, že má nůž. Viděla, jak mu ho A. bere z ruky. Myslela si, že ho nebodla, až když ležel na zádech tak věděla, že ho trefila. Nůž byl předtím na stole. Kdo ho tam dal neví. Používali ho na chleba nebo maso. Na dotaz komu a kdy ukazovala nůž, co si vzala, uvedla obžalovaná, že D., tomu řekla, že kdyby něco tak ho ubrání. Ten byl v té době v chodbičce. K. byla v té době v obýváku. Nůž měla na svém těle pod legínami. Sestřenice si nože všimla, když si k ní obžalovaná sedla ke stolu. Nůž dala obžalovaná na stůl, sestřenice jí neřekla, aby jej vytáhla, vytáhla jej sama. Pokud sestřenice uvádí, že jí nůž ukázala, a když se zeptala proč ho má, na což jí obviněná odpověděla že proto, že není žádná mrdka, tak když to říká, tak je to pravda. Nenechá ze sebe dělat debila, nenechá na sebe křičet. Pokud sestřenice nehovoří o tom, že by pak obžalovaná nůž dala na stůl, uvedla, že ho tam dala, neumí si vysvětlit, že si toho nevšimla. Nůž byl černý, větší. Normálně bývá uložen v kuchyni v šuplíku. V té chvíli se hádala s J., tak ho nechala ležet na stole. Poškozeného bodla v okamžiku, kdy se pral s A. Oni byli v sobě, možná A. odstrčil a byl blíž k ní. Nevybavuje si, jak se objevil před ní. Najednou byl před ní, tak se lekla a bodla ho. Jak se J. dostal na záda neví, A. ho musel odtáhnout, asi si dříve všiml, že je bodnut. Co v té chvíli dělali ostatní neví. Ona nebyla pod vlivem léků či drog, Předtím měla jen dvě dvanáctistupňová piva asi Braník. Nic jiného neměla. K počátku incidentu uvedla, že poškozenému dala facku, on jí ji pak vrátil. Nestává se jí často, aby útočila, když má strach, ale když se bojí, tak zaútočí. Měla potřebu ho od sebe dostat. Uvažovala o tom, že po té face odejde do svého pokoje, ale přiběhl A. a ona měla strach, že ho poškozený zbije. Předtím, než poškozeného bodla, stála, určitě je chtěla odtrhnout. Více tahala A. Oni stáli naproti sobě a možná se drželi za oblečení. Oni byli do sebe zamotaní a ona je odtahovala od sebe. V té chvíli se J. otočil k ní a ona vzala ten nůž. Pokud uvedla, že J. měl ve chvíli, kdy u ní stál obličej u její hlavy, facku mu dala asi poté, co ho odstrčila. Důvod, aby poškozeného bodla byl ten, že měla veliký strach. V tu chvíli se cítila v ohrožení, tak proto to udělala. Silnější při incidentu byl J. Důvod, proč použila nůž uvedla opětovně, že měla strach, že J. něco začne. Cítila se v ohrožení, když věděla, že v minulosti něco udělal. Kdyby se něco stalo, tak aby měla něco u sebe. Nůž si vzala na stole, ten si dala do legín, to ukázala D., řekla mu, ať se nebojí, že je ochrání, že na ně nenechá dopustit. Než šli nahoru, tak jí D. říkal, že z něj má strach, že je schopen všeho. Jinak by nepřemýšlela nad nějakou věcí, co by použila na něj, kdyby nevěděla, že v minulosti ublížil někomu z její rodiny. Věděla i to, že v nedávné minulosti její sestřenici K. poškozený bodnul. Co se týče účastníků incidentu, alkohol měli v sobě všichni. J. byl zhuřejší. To mu bylo vidět na očích. Pokud uvedla, že měla s J. bezproblémový vztah, že byl v pohodě, nikdy nikoho nenapadl v její přítomnosti a nebyl důvod, aby z něj měla obecně strach, uvedla obviněná, že někdy to bylo s ním dobré a jindy s ním nešlo vyjít. On měnil rozhodnutí. U hlavního líčení na své výpovědi setrvala.

3. **Z výslechu svědkyně K. Č.** soud zjistil následující. Jedná se o sestřenici obžalované, která práva nevyprávět nevyužila v přípravném řízení, ale ani u hlavního líčení. Její výpověď u hlavního líčení byla značně nepřesvědčivá, odlišovala se od údajů uváděných v přípravném řízení. V přípravném řízení uvedla následující skutečnosti. K osobě obžalované uvedla, že jsou v kontaktu možná pět let. Obžalovaná si ji tehdy našla přes facebook. Ona tehdy bydlela na bytovně v xxx. Pořád si stěžovala, že tam nechce být a poprosila svědkyni, jestli může být u ní, když její holka potřebovala jít na operaci, to bylo možná před rokem a půl. V té době svědkyně poznala i přítele J., který pak u ní bydlel. S obžalovanou se už tehdy J. neměl rád, měli spolu konflikty. Hádali se, on ji v noci vyhodil, pak ji zase vzal zpátky, s tím, že až se vyspí, tak ať jde pryč. Svědkyně proto obžalované řekla, ať se nezlobí, že když to nejde a nemají se rádi, tak že musí pryč.

Shodu s prvopisem potvrzuje Anna Marhoulová.

Ona řekla, že to chápe a šla do xxx na ubytovnu. Asi rok a půl pak žila svědkyně s J., v té době se s obžalovanou nebavili. Pak svědkyně obžalované napsala, že už s J. není, a protože jí chtěla pomoci, tak u ní zase obžalovaná s dcerkou bydlela i s přítelem A. D., to bylo někdy začátkem měsíce října 2022. J. se ale ke svědkyni vrátil, a to asi čtrnáct dnů poté, co se k ní nastěhovala obžalovaná. Byly dohodnuté tak, že obžalovaná u ní bude do doby, než si něco najde, ale až po operaci holčičky plánované na den xxx v nemocnici xxx, ta holčička byla popálená velmi horkou vodou při koupání. Ten den, kdy došlo k útoku na poškozeného J. M., byl agresivní A. D. Hádal se s obžalovanou, které říkali M. M. svědkyni vyprávěla, že A. dříve fetoval, spolu s A. si drogy i píchali, ale že už přestali, asi kvůli holce. Ten den M. s A. byli na chodbě, když dal A. M. pěstí do obličeje. Ostatní přítomní seděli v kuchyni. Když to viděl J. M., tak řekl: „Co na ni saháš.“ Šel k A. a začali se přetahovat. Svědkyně s M. šly k nim a oba od sebe odtahovaly. Když je od sebe oddělily, J. A. řekl: „Seber se a vypadni.“ Ani M. ho tam nechtěla. Pochopila, že už ho nechce. A. odešel a za nějakou dobu M. řekla D. Č., aby šel s ní, že si jde koupit pivo. Možná bylo 19:30 hodin. M. byla nervózní, tak chtěla pivo. Požádala svědkyni o peníze na pivo. Svědkyně jí dala 30 Kč, ona řekla, že to stačí. Svědkyně ale předpokládala, že jde určitě za A., a že se vrátí i s ním, skutečně se vrátili domů všichni tři, t.j. D. Č., obviněná M. Č. (M.) i A. D. Mohli se vrátit kolem 22:00 hodin. Obviněná přivedla A., i když věděla, že ho tam J. nechce. Přišli, svlékli se aj. řekl: „Co on tady dělá, když jsem řekl, že ho tady nechci.“ Řekl to i svědkyni. Ta mu na to řekla, že se do toho nechce plést, a když to řekla, tak se J. uklidnil. Říkal, že si chce jít brzo lehnout. To řekl, ještě než přišli, proto se šel i koupat. J. vyšel z koupelny, když oni přišli. M. si sedla v kuchyni na židli a říkala J., že A. vzala do bytu, že ho venku nenechá. J. v té době stál u balkonu a kouřil. Když byl J. v koupelně, tak M. svědkyni v kuchyni ukazovala nůž. To se ještě nehádali. Byl to nůž s černou rukojetí, dlouhý kolem 30 cm. Je majetkem svědkyně, obviněná ho musela vzít z kuchyně, moc ho nepoužívali. Ona ho vytáhla z legín, ukázala jí ho a řekla: „Hele, K., já nejsem žádná mrdka.“ Svědkyně nechápala, proč ten nůž měla. Nechápe ani, že to před ní a jejími dětmi udělala. To, že má nůž, svědkyně po chvíli zapoměla. Obžalovaná si ho schovala do legín k zemi. Bavili se a po chvíli přišel J. Svědkyně asi odešla uklidit koupelnu, ale neví to přesně. Vzpomněla si, že poté, co M. přišla, mlátila svoji dceru A. přes zadek, aby šla spát. Je možné, že svědkyni ten nůž ukazovala před tím nebo i potom, co A. šla spát. Svědkyně pak A. uspávala, ale ta pořád volala mami, mami a plakala. M. byla v té chvíli v kuchyni a asi po pěti minutách řekla, že dá dceru spát. Svědkyně tedy odešla do kuchyně za J. a slyšela, jak M. dceru mlátí a říká jí, ať už konečně spi. Je také možné, že dceru dávala spát předtím, než šli pro to pivo. Svědkyně znovu zopakovala, že poté, co jí M. ukázala ten nůž, svědkyně odešla a v té době přišel J. do kuchyně a kouřil u balkonu. Svědkyně pak stála v kuchyni a bavila se s J., obviněná přišla a sedla si na židli u jídelního stolu. To o tom, že J. A. v bytě nechce, řekl J. asi, když šel z koupelny, protože když M. přišla, tak si sedla a hned mu řekla, že A. nenechá na ulici, a že on ať nerozkazuje, že od toho je tam svědkyně. Na to svědkyně řekla, ať se nehádají a řekla M., ať si jdou s A. lehnout. J. jí taky řekl, ať si jdou lehnout a že to proberou zítra. Řekl jí to také A., ale M. řekla, že nejde, i když jí to všichni několikrát opakovali. Ona J. řekla: „Oba dva nechodíte do práce, nejsi o moc lepší než můj chlap. Oba jste mrdky.“ J. jí zase říkal, ať jde spát, že si zítra o tom promluví. Ona pořád říkala, že ne. Ona pořád něco vymýšlela. Svědkyně vycítila, že se obžalovaná chce s J. hádat, chtěla hádku vyvolat. J. byl stále klidný, nezvyšoval hlas, nevyhrožoval, chtěl jít spát a to říkal i jí, že si zítra promluví. Obžalovaná pak J. něco řekla, svědkyně neví co a na to jí J. řekl: „Co jsi to řekla,“ a šel k ní. Přišel v klidu, pomalu k ní na vzdálenost asi jednoho metru, měl ruce podél těla, když se zeptal se, co to řekla. Ona mu neodpověděla a hned mu dala facku. J. jí strčil, možná jí dal pěstí. Svědkyně na to reagovala tak, že šla proti nim a říkala: „J. prosím přestaň!“, vzala ho za ruce, ale J. jí odstrčil. Byl nervózní. On ani M. si nenechají nic líbit. Svědkyně šla už pro telefon a chtěla volat polici, protože věděla, že k něčemu dojde. Chodila po bytě a někdo jí telefon podával. Najednou uviděla, jak J. leží na zemi. Hned volala sanitku. Ta přijela možná za dvacet minut. Dříve tam přišli policisté. M. pak svědkyni zavřela v dětském pokoji a říkala jí, aby byla tam. Svědkyně řekla, že chce jít pryč, ale ona ji nechtěla pustit do toho pokoje, kde byl J. V tom pokoji byly děti svědkyně. Svědkyně pak byla na chodbě, ale měla strach, že ji obžalovaná taky bodne, proto vzala kluka a utekla s E., myslela si, že utekla s oběma dětmi, ale D. jí pak říkal, že ho tam nechala a dala mu i facku. Co si pamatuje, tak v nějakém okamžiku řekla M.: „Tak jsem ho bodla.“ Ona se tomu zasmála s výrazem, jako že je frajerka, co dokázala. Obžalovaná svědkyni říkala, že v xxx mlátila chlapy, že se jí tam každý bál. K tomu jak se M. aj. prali nemůže nic uvést, přesně neví, hledala

Shodu s prvopisem potvrzuje Anna Marhoulová.

telefon. V době útoku byli v bytě ona, její děti, D. a E., M., A., strýc D. Č., který spal v pokoji obžalované, a A. M. nevěděla, že v bytě bude bydlet i J. M., toho svědkyně vzala zpět k sobě asi po čtrnácti dnech, co tam M. byla. Neví o tom, že by J. M. někdy někoho napadl. Sama ovšem u hl. líčení uvedla, že ji poškozený fyzicky napadal i slovně, byl také vykázán z místa bydliště na 10 dní. K dotazu soudu, zda jí někdy poškozený bodl, nejprve vyhýbavě uváděla, že to asi tak nemyslel a podobně. Připustila však, že ji bodl, blíže se k tomu nevyjadřovala. Její výpověď u hlavního líčení byla plná změn, nedokázala je vysvětlit kromě sdělení, že už si to nepamatuje. V přípravném řízení odpovídala na dotazy policejního orgánu. Na dotaz, jak dlouho trvaly incidenty, uvedla, že poprvé jak je odtrhávali, to trvalo dvě, tři minuty a podruhé, tak pět minut. Ve chvíli, kdy se obžalovaná M. Č. hádala s poškozeným J. M., byl A. D. asi někde vedle, v pokoji, kde ho neviděla, přišel až ve chvíli, kdy obžalovaná dala poškozenému facku. S poškozeným se vůbec nebavil, M. říkal, ať jde spát, to jí říkali všichni, ať toho nechá. Pokud ví, tak poškozený J. M. žádnou zbraň nenesl, ani ten den u sebe nic neměl. Neměl v plánu A. D. ani M. Č. napadnout. To je však pouze její dojem. Obžalovaná neměla důvod mít u sebe nůž, všichni byli v klidu až na ni a A. Útok na J. M. byl velmi rychlý, hledala v té době telefon. K tomu, proč došlo k tomu, co se stalo jí řekla obžalovaná, že ho bodla a zatlačila svědkyni do pokoje. Pak se o tom bavila s D. Ten jí řekl, že se obžalovaná po tom bodnutí zasmála. V době útoku byli v místnosti oba kluci a oni. Mladší tam spal. Obžalovaná svědkyni předtím také říkala, že když byla v xxx, mlátila chlapy i ženské, že se jí všichni báli a že ženských zmlátila hodně. I na té ubytovně. O tom, že by byla za něco odsouzena svědkyni neřekla. Také nikdy neřekla, že by u toho použila nějakou zbraň.

4. **Svědék A. D.** rovněž u hlavního líčení nevypovídal nijak přesvědčivě, byl předveden policií. Na dotaz soudu, zda den před výsledkem požil alkohol nebo drogy, uvedl, že nikoliv. Nicméně z poznámky v protokole o hlavním líčení vyplývá, že svědek byl evidentně ospalý, těkal očima po síni a byl značně nervózní. Již v přípravném řízení k obžalované uvedl, že je její přítel, se kterou žil asi jeden rok. Bydleli nejdříve v xxx, xxx, to byla ubytovna. Společně se asi čtrnáct dnů před tou událostí přestěhovali z xxx do Prahy, a to do toho bytu, kde došlo k incidentu. Byli v Praze už i před tím, když byla malá A. na kontrole. Bylo to v červnu 2022. Normálně se přistěhovali aj. tam ještě nebyl. K. Č. se jim normálně svěřovala. Nějaký den K. Č. šla na sociálku. Když pak J. přišel, svědek nevěděl, kdo to je. Obž. M. Č. mu řekla, že to je J. a že ho nemá pouštět. On dostal nějaký záchvat, protože viděl, že je v bytě obžalovaná M. Č., znali se už z dřívějšíka, měli už před tím konflikt, vyhodil ji na ulici v zimě. To ví od obžalované. Pak byla obž. M. Č. na kontrole s malou, to tam byli asi týden, a pak odjeli do xxx, kde bydleli. Ona měla nějaký termín, kdy měla s malou přijít už na operaci. Jeli tedy zase asi na čtrnáct dní do Prahy. V xxx pak byli asi měsíc. Mezitím K. Č. asi J. pustila do baráku, začal tam bydlet, ale později než svědek a obž. M. Č. K tomu incidentu došlo možná do týdne, co se tam přistěhovali. Ten den, kdy se to stalo, se svědek s obž. M. Č. pohádali. Neví proč, na něčem se nepohodli. Má v tom zmatek, hádali se často. Ona chtěla, ať jde z bytu pryč. Mohlo být možná 17:00 hodin. Hádali se v druhém pokoji, kde spali. Spala tam i malá. Neví, v kolik hodin přesně se pohádali, pak došlo ke konfliktu mezi svědkem a J. Chytli se za oblečení, za krk a strkali do sebe. On mu říkal, jestli chce teďka něco vidět a svědek mu řekl, že jo, tak dělej. K. nebo M. jim řekly, ať toho nechají. Svědek pak šel ven. Neví, jak dlouho byl venku, byl nervózní, chodil kolem baráku a po parku. Byl dvakrát na xxx. Pak zase šel k tomu baráku a M. přišla za ním. I D. za ním přišel ven. Šli do krámu, tam si koupili jedno pivo, šli také do parku, tam si povídali. Bavili se o tom, jaký je J., jak může K. J. vzít do baráku. Dopili pivo v parku, a šli zase nahoru. Bylo už dost hodin. Svědek šel do toho pokoje, kde spali. M. (M. Č.) šla do kuchyně, tam si sedla ke stolu, asi si povídala s K. J. asi nevěděl, že svědek přišel do bytu. Pak si svědek šel zapálit na balkón, pak šel zpátky do pokoje. Mezi tím se J. sprchoval, pak s ním M. mluvila. Chtěla si s ním promluvit, normálně slovně, že se nemá se svědkem co srovnávat, že není z ulice jako on. J. na to řekl, že to nechce řešit. J. svědka v bytě asi nechtěl. M. ale říkal několikrát, ať jde spát, že to nebude řešit. O tom spaní mluvil i sám svědek i K. Ale ona si ale pořád nedala říct. Furt na J. slovně dorážela s tím, že si to chce vyříkat, aby se to vyřešilo. On dostával nervy a odpočítával. Říkal, že dává pět minut, že pak udělá bordel. Povídali si a ona furt nepřestávala. On byl vykloněný z balkónu a řekl M., že pět minut už odpočítal. Svědek to slyšel z druhého pokoje. Čekal na jeho reakci, co se stane, jestli něco na M. zkusí. Slyšel křik, všichni tam křičeli. Tak vběhl do toho pokoje, toho obývacího. Viděl, jak tam J. ve tmě „čachruje“ s rukama, neví, jestli jí dával pěstí nebo tak něco. Přiběhl k J. a strčil do něj. On spadl na zem. Měl v ruce nůž, když byl na zemi. Čepel šla do palcové strany a byla vodorovně se zemí. Měl ho v pravé ruce. Držel ho za zápěstí a říkal mu, ať ten nůž pustí, on ho držel silně. Pak ten nůž pustil a řekl svědkovi: „Ona mě bodla.“ Svědek bodnutí neviděl. Nůž byl velký kuchyňský, asi 25 cm s černou rukojetí, viděl ho až na té zemi. Zvedl ho a odhodil na kuchyňskou linku, řízl se o něj. Svědek pak J. otočil na záda, protože mu J. řekl, že je bodnutý a odtáhl ho z kuchyně do obývacího

Shodu s prvopisem potvrzuje Anna Marhoulová.

komunikovala s operátorem, co má dělat. Svědek viděl J. na očích, že nereagoval. Ležel na zádech v obývacím pokoji. Zeptal se M: „Co jsi to udělala“. Ona mu ale neodpověděla. Věděl, že A. by to neudělal. Svědek si pak šel zakouřit na balkon a přijeli policisté, a pak záchranka. Když se to stalo, tak K. vzala své děti a vyběhla ven a čekala na sanitku. Svědek pak seděl na schodech a A. pod ním. K útoku nemá co říci, ví, že když M. odváželi, tak se K. omlouvala, že to udělala. K. jí na to něco sprostě odpověděla. Když pak svědek s K. po pár dnech mluvil telefonem tak mu řekla, že je M. svině, že ho zabila před dětma. To je vše, co k samotnému incidentu může říci.

6. Za přítomnosti pracovnice OSPOD Praha xxx J. K. byl dne 8.11.2022 vyslechnut jako **svědek nezl. E. K.**, nar. xxx, který ještě před zahájením výslechu k věci, v době, kdy policejní komisař sepisoval údaje k osobě, začal spontánně vyprávět o tom co se stalo a o tom, že mu obž.Č. ukázala nůž a že poškozeného M. zabila. Konkrétně uvedl, že ten den si ona šla koupit pivo a její kluk chtěl taky. Ona mu řekla, že ne. On se nějak urazil a chtěl jí dát pěstí, ten A. aj. se jí zastali. Ona ho pak zabila. Ten její jí dal pěstí, ten A. No a potom šel ten kluk ven, ten A. a svědkův bratr a ta holka šla koupit pivo. Oni se vrátili i s tím A. J. řekl, že ho tam nechce, ale pak mu to bylo dobrý, ať si jdou lehnout, ale ona ho provokovala a dala mu první facku. Pak šli k dědovi. To je vše. Dále svědek vypovídal na dotazy vrchního komisaře a na otázku, zda může uvést kdo koho provokoval, vypověděl, že ho provokovala ta, co ho zabila, je to mámy sestřenice. Příjmení je M. a jméno M., tak jí svědek říká. Ten J. byl jeho strýc, měl s ním dobrý vztah. Ona seděla na židli a říkala J., že je xxx, ona ho chtěla zabít, a proto ho provokovala. Viděl to na ní, že ho chce zabít. Někdy nemůže spát a ona mu ukázala ten nůž. Byla noc. Nůž byl takový velký, možná, když se podívá na pravítko 17 cm celý. Rukojeť byla černá. Čepel byla stříbrné barvy. Svědek ležel na své posteli a ona seděla na židli, byla od něho asi metr až metr a půl (demonstroval na osobě obhájce). Ona vytáhla ten nůž z kapsy a pak si ho schovala. Vytáhla to pravou rukou. Zeptala se svědku, koho si vybere, jestli A. nebo J. Svědek řekl, že oba dva, vůbec nevěděl, co tím myslí. Schovala si ten nůž do kapsy u kalhot. Kalhoty měly černou barvu. Na dotaz jak dlouho se M. bavila s J. než došlo k tomu incidentu uvedl svědek, že ona se s ním bavila nehezky. Provokovala ho asi pět minut, pak mu dala facku a pak ho i bodla a A. jí ještě pomáhal. Na dotaz jak se J. s M. bavil a o čem, odpověděl svědek, že on se s ní bavil normálně, ale ona ho prostě provokovala. Jak ho provokovala už neví. K tomu, že M. dala J. facku došlo tak, že on stál, říkal jí, ať přestane, že si chce jít lehnout. J. byl na balkoně a ona seděla na židli. Balkon je od židle asi dva metry. J. šel rovně k posteli a ona mu dala facku. Nešel rychle, on nevěděl, že mu dá facku a že má nůž. Svědek mu to chtěl, říct, ale v té chvíli ho to nenapadlo. Když k ní J. došel, tak mu dala facku. Proč mu dala facku neví, on byl normálně v klidu. Po tom, co dostal tu facku, na ní zařval. A. pak rychle šel a dal mu kolínko. J. se hlavou praštil temenem hlavy o skříň, kam dává máma ručníky. To mu ale říkal brácha, to neviděl, jemu ale věří. To kolínko taky neviděl. Viděl, jak dala M. J. facku pravou rukou do levé tváře. Svědek se pak sebral a šel do pokoje. Neví, co se dělo po té facce. Odešel do druhého pokoje, tam se trochu vydýchal po té facce, mohl tam být možná deset vteřin. Vrátil se pak do pokoje a viděl J. ležet v pokoji. byl od krve. Jak se dostal na zem neví, viděl jen, že je od krve a je bodnutý. Jak ho přímo bodla neviděl. To, že ho bodla ona ví proto, že nůž měla jen ona, nikdo jiný nůž neměl. Viděl pak, jak ji odvezla policie a měla k tomu nůž. Taky ona řekla, že ho bodla, když se vrátil zpátky k nim do toho obýváku. Řekla to jako z frajeřiny, takovým hlasem.

7. **Svědka nezl. D. Č.**, nar. xxx, za přítomnosti pracovnice OSPOD Praha xxx Mgr. Z. K., uvedl, že M., A. a malá A. tam bydleli asi měsíc. Ten den tam svědek nebyl, ale přišel tam až večer v 19:00 hodin. Byl před barákem a tam byl A. D. Měl roztržené tričko pod krkem a řekl svědkovi, že se pohádal s M., a že se do toho pletl J. Svědek řekl, aha a šel nahoru. Když přišel nahoru, tak tam bylo na stole pivo a M., J. a matka (svědkyně K. Č.) se bavili o tom A. Zeptal se, co se stalo a dozvěděl se, že A. řekl M., aby nepila pivo a ona mu řekla, že ne, A. k ní přišel a dal jí pěstí. M. spadla. J. přišel k A. a chytl ho pod krkem a řekl, že tady tohle dělat nebude, ať vypadne. Pak A. říkal M., ať mu dá občanku a věci, že jde do xxx. Ona mu řekla, že teď to nejde, že uspává A. Pak šel A. pryč, ale zase se vrátil, zvonil a říkal, že chce tu občanku a věci, ona mu zase řekla, že uspává malou. To se opakovalo celkem třikrát. M. byla nervózní, na A., když ji uspávala, pořád řvala a tak. Když ji uspala, tak přišla do obýváku, kde byli všichni. Dopila pivo a řekla, že si chce jít pro pivo, ale že nemá peníze. Máma jí dala peníze, asi 60 Kč a šli se svědkem a A. do krámu pro pivo. Když sešli před barák, tak tam potkali A. D., který M. nadával, a říkal, že chce občanku a věci, že spolu nebudou. Pro pivo šli do krámu, který je u zastávky xxx. Pak šli do parku u lesa je u jejich domu a tam seděli asi dvě hodiny. Oni vypili to pivo, tedy A. a M., a šli všichni domů. Když šli do krámu, tak si nadávali. Když byli už v parku,

Shodu s prvopisem potvrzuje Anna Marhoulová.

tak si nenadávali, ale bavili se o J., že si tam pořád rozkazuje, že je na všechny drzý, ale to přitom není pravda on není drzý. Prostě ho neměli rádi. Šli do bytu, A. šel rychle do svědkova pokoje a schoval mu mobil, ten tam ani později nebyl. J. ležel s mámou na gauči. Když byl A. v pokoji, tak se šel J. vykoupat. J. nevěděl, že je v bytě A. Když se koupal, tak M. řekla mamce, že je tam A. Když se J. vykoupal, tak mu mamka řekla, že tam A. je. J. řekl po romsky, že když uvidí v bytě A., tak zbije jak A., tak mámu. J. byl v té chvíli u balkónu. Ještě než se J. koupal, tak M. mámě ukázala nůž a řekla, koukej, co mám a řekla: „Hele, já nejsem žádná mrdka.“ Když ho M. mámě ukázala, tak byla u stolu. Nůž viděl brácha. Jak se J. vykoupal, tak byl u balkónu a začali se hádat. M. řekla J., že A. u nás bude, že se s tím musí smířit. J. na to řekl, že ne. Pak mu řekla, že je stejný xxx jako její chlap, že oba bydleli venku a že oba brali. Na to řekl J. cože, at' se s ním takhle nebaví, že buď to bude po dobrém, nebo po zlém, at' si jde lehnout. Všichni M. prosili at' si jde lehnout, a to svědek, A., J. i máma. Pak J. vyhodil cigaretu, šel k M. a postavil se před její obličej. Ona jak k ní přišel, mu dala velkou facku. On šel zase k ní, odstrčil ji a dal jí pěstí. Ona spadla na zem, na zemi ji možná dal šest pěstí, do obličeje. Když to viděl A. tak se k J. rozběhl, vyskočil a dal mu kolenem do brady a pak pěstí. J. spadl na zem. M., když to viděla, to už stála, bodla J. nejdříve do nohy a hned ho bodla do břicha. J. ležel na zádech. Nějak rychle se po tom bodnutí otočil a po čtyřech šel do kuchyně. A. na něj zezadu skočil a držel ho zezadu v kravatě. Seděl na J. a škrtil ho. J. šel po čtyřech do kuchyně. J. u toho křičel: „Mami prosím ne, mami ne prosím.“ Pak ho A. otočil a táhl ho za nohy po zemi ke dveřím. J. při tom kopal nohama a křičel „Nech mě bejt.“ Svědek viděl díru u J. na levé straně břicha, byly mu vidět střeva nebo co tam je. A. řekl svědkovi, aby mu rychle dal ručník a zamotal ho. Ten ručník mu dal a A. ho dal J. do té díry v břiše. Svědek J. dával facky a říkal mu vstávej. On mu na to říkal: „No, no, no.“ Svědek také J. stlačoval hrudník. Máma brečela. Máma řekla M. proč to udělala. M. řekla: „No a co teď, co s tím uděláš?“ a smála se. Máma po tom utekla před barák. Po chvíli už to svědek nechtěl vidět, tak šel za mámou před barák a pak otevřel policistům a sanitce. Policisté přišli hned a sanitka tak za 15 minut. To je k věci vše. Když šla dolů k autu M., tak řekla mámě: „K. moc se ti omlouvám, ale postarej se mi o holčičku.“ Na dotazy pak svědek uvedl, že ten nůž byl možná 26 cm dlouhý. Rukojeť měl černou, a ostří dlouhé asi 9 cm. Když J. bodla, tak to byl zvuk, jako když brousíte nože. M. se bavila s J. než došlo k tomu incidentu možná pět minut. Na dotaz jak se J. s M. bavil a o čem uvedl svědek, že J. byl v klidu. M. byla dost drzá, vypadalo to že, se chce prát. Ona chtěla ukázat, že ona je pán. Svědkovi říkala, že se v xxx prala s chlapy. Když se hádali u toho balkónu, tak J. říkala, že je zmrld, zkurvysyn, mrdka. Ona mu třeba řekla, prostě tady bude, a ty s tím nic neuděláš zmrde. Pak mu řekla: „Jsi stejný zkurvysyn jako můj chlap a jste stejný mrdky spolu, nechodíte do práce, děláte na mě chlapy a přitom nechodíte do práce, jen doma ležíte.“ Po tom co tohle řekla, šel J. k ní. Na dotaz jak přesně došlo k tomu, že dala M. J. facku uvedl svědek, že ona mu řekla, to co teď uvedl, on řekl cože a šel k ní. On byl v klidu. Normálně k ní přišel a postavil se obličejem před ní a ona mu hned dala facku. poté, co J. dostal facku, tak jí odstrčil a hned jí dal pěstí. To bylo u balkónu a gauče. Když ležela na zemi, tak jí dal asi šest úderů pěstí. Celé to bylo strašně rychlé. Svědek v té chvíli stál u dveří do chodby, ale ještě byl v pokoji. A. byl v té chvíli vedle něho, a když viděl, co se děje, tak běžel pomoci M. Na dotaz jak přesně bodla M. J. uvedl svědek, že hned jak spadl na zem, tak ho M. bodla. On v té chvíli ležel na zádech u skříně. M. hned jak spadla na zem tak vstala a stála vlevo vedle A., když J. bodla, tak jakoby předešla A., takže ten ani neviděl, jak J. bodla. J. se hned otočil a šel po čtyřech do kuchyně. A. M. oběhl a skočil na J. V té chvíli byli v místnosti svědek, M., A., máma a brácha. Když se prali, tak už ale byli máma i brácha na chodbě a brečeli. Viděl to jen svědek. Na dotaz kdy A. zjistil, že je J. bodnutý a jak na to reagoval, odpověděl svědek, že když ho táhl za nohy, zjistil to a začal na M. křičet: „Proč jsi to udělala, jsi mrdka, patříš do Bohnic.“ Ona na to říkala: "No tak jsem ho bodla no a co.“ Na dotaz, zda M. Č. mohla před konfliktem s J. z místa odejít, odpověděl svědek, že mohla, ona ten konflikt ale chtěla, jinak by neprovokovala lidi. Nůž měla schovaný za pasem špičkou směrem k zemi. Svědek viděl, jak ho vytahovala z kalhot před tím bodnutím. To však neodpovídá zjištěním soudu i s ohledem na nýpověď obžalované a sv. Č. Obě shodně uvedly, že obžalovaná měla legíny, nikoliv kalhoty. Na dotaz co přesně M. dělala a kde stála, když J. přišel, uvedl svědek, že když J. kouřil, tak seděla, a když k ní šel tak vstala a držela levou rukou nůž. J. nevěděl, že ho má. Na dotaz, zda svědek viděl ten nůž co měla M. u sebe někdy dříve odpověděl svědek, že byl normálně v šuplíku, tam kde jsou nože. Nože jsou buď v dřezu, nebo v šuplíku. Na stole jsou jen nože na mazání. Tenhle požívají na maso. Na dotaz, zda mohl A. v bytě zůstat poté, co večer přišli odpověděl svědek, že nejdříve J. říkal, že má A. odejít, ale pak řekl, že si ráno promluví o tom, jestli tam bude moci A. zůstat. o bylo někdy v průběhu té hádky a u toho říkal M. at' si jde lehnout. Aby si šla lehnout říkal svědek M. jednou, A. ji to říkal tak třikrát, J. s mámou jí to řekli víc než třikrát. Ona tehdy mluvila na všechny mimo svědka. Na to M. reagovala tak, že řekla, že si nejde lehnout, že jí to nezajímá. Ona se chtěla pořád hádat. Celý incident byl rychlý, trval tak minutu, dvě. Zraněn během

Shodu s prvopisem potvrzuje Anna Marhoulová.

něho byl jenom J., alespoň co viděl. Na dotaz, zda byl někdo pod vlivem alkoholu nebo jiných látek uvedl svědek, že ne. A. i M. měli večer možná dvě piva. Na dotaz, zda měla M. Č. z J. M. strach uvedl svědek, že ne. Neměli z něho strach, svědek na něj byl i drzý za to co mu udělal a jak se dříve choval. Teď ale byl hodný, chodil i pro bráchu do školy a tak. Na dotaz, zda říkali M. Č. nebo A. D., že se J. M. bojí a zda je žádali o pomoc odpověděl svědek, že když byli u nich o prázdninách, tak jim říkal, že má z J. M. strach, ale teď ne. To jim i říkal, že už spolu vychází dobře. Říkal ji i teď, že ho má rád. Na dotaz co všechno říkala M. Č., když ukazovala nůž odpověděl svědek, že když přišli, tak ona šla hned do kuchyně a vzala si nůž. Ukázala ho svědkovi a řekla, hele co mám. Když se zeptal na co ho má, řekla mu víš jaký J. je, že ho má na sebeobranu, ale přitom začala ona. J. M. M. Č., A. D. ani nikoho jiného nikdy nenapadl, nikdy se nehádali, k fyzickému konfliktu mezi nimi nikdy nedošlo. Oni se spolu normálně bavili a někdy spolu i šli ven. Na dotaz jaký měl svědek vztah s J. uvedl, že dobrý i špatný. Před rokem byl J. zlý, ale poslední dva týdny byl hodný, vařil, bral svědka, bráchu i A. ven. Změnil se. Dobrý vztah měl i s A. i s M., chodil s nimi ven, na pout' a podobně. Chodili nakupovat, ale už ji nemá rád. O tom co se stalo se bavil s mamkou a bráchou. Babičce řekl, co se stalo a ta říkala, že J. měl své mouchy, ale že si to nezasloužil. Soudní znalec dr. Hladík však u hl. líčení vyloučil, že by mohl svědek-poškozený z místa bodnutí odejít až do části kuchyně. Mohl udělat maximálně dva kroky a musel se s ohledem na zranění zhroutit k zemi.

8. Ze závěrů znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství znalců MUDr. Jiřího Hladíka a MUDr. Jiřího Krupičky

je patrné, že při pitvě poškozeného J. M. byla zjištěna bodná rána s vbodem v pravém nadbříšku v úrovni 7. žebra, 4,5 cm napravo od střední čáry délky 4 cm při dolním úhlu s drobnou oděrkou. Bodný kanál probíhal z pravého nadbříšku šikmo nahoru a dozadu ke střední čáře a pronikal do břišní a pravé hrudní dutiny. V jeho průběhu došlo k přetěti 7. a 8. žebra vpravo, bodnému poranění jater, průbodu bránice vpravo, průbodu dolního laloku pravé plic s natětím stěny větve plicní žíly, průbodu osrdečníku a bodnému poranění stěny pravé síně srdce. V souvislosti s bodným poraněním bylo zjištěno zakrvácení pravé hrudní dutiny, nedokrevnost orgánů, otok plic a otok mozku s týlním otlakovým kuzelem. Bodná rána vznikla tlakem hrotnatého ostrého nástroje vedeného velkou silou (při hodnocení malá - střední - velká) ve směru své dlouhé osy zpredu z pravého nadbříšku šikmo nahoru a dozadu ke střední čáře. Bodnutím jednobřitým hrotnatým nástrojem, např. kuchyňským nožem s černou rukojetí s čepelí délky 6,5 cm a šířce 2 cm do oblasti pravého nadbříšku lze vznik poranění velmi dobře vysvětlit. Poranění vzniklo zaživa, krátce před smrtí, neboť bodná rána vykazovala životní reakci a lokalizace a charakter rány vědčil pro cizí zavinění. Zranění poškozeného vzniklo jedním jednobřitým hrotnatým ostrým nástrojem. Nebyla zjištěna žádná poranění mající charakter obrany poškozeného. Bodné poranění J. M. bylo vážné poranění bezprostředně ohrožující život a vedoucí ke smrti krvácením do pravé hrudní dutiny po bodném poranění pravé síně srdce a průbodu pravé plic s natětím stěny plicní žíly. Příčinou smrti J. M. bylo zakrvácení pravé hrudní dutiny při bodném poranění srdce a natětí větve plicní žíly. Smrt poškozeného nastala v přímé příčinné souvislosti s utrpeným bodným poraněním. Bodné poranění stěny pravé srdeční síně s natětím větve plicní žíly bylo smrtící pro všeobecnou povahu, kdy schopnost jednání byla zachována po dobu více až několika málo desítek sekund, smrt nastala v průběhu několika málo minut. Vzhledem k rychlému nástupu bezvědomí a smrti při bodném poranění srdce a natětí větve plicní žíly ze soudně lékařského hlediska nejednalo o usmrcení trýznivým způsobem. Zevní prohlídkou a pitvou nebyly zjištěny žádné chorobné změny. Ke vzájemnému postavení poškozeného a obžalované v okamžiku vzniku poranění se nelze jednoznačně vyjádřit, ale vzhledem k lokalizaci vbodu, průběhu bodného kanálu i výpovědi obviněné lze usuzovat, že bodné poranění břicha mohlo dobře vzniknout při vzájemném čelním postavení. Dále znalci konstatují, že v krvi poškozeného nebyla prokázána přítomnost etanolu ani žádných jiných těkavých toxikologicky významných látek. V krvi byla zjištěna hladina 9 ng/ml delta 9 - tetrahydrokanabinolu, která svědčí pro ovlivnění touto návykovou látkou. Poškozený byl pod vlivem drog, evidentně pod vlivem marihuany. V moči byl zjištěn záchyt látek ze skupiny tetrahydrokanabinolů, žádné jiné extraktivní toxikologické látky ani jejich metabolity nebyly v moči prokázány. U hlavního líčení znalec dr. Hladík vyloučil, že by byl po bodnutí poškozený schopen pohybu tak, že by z místa odešel do prostoru kuchyňského koutu, odkud jej svědek D. odtáhl na místo nálezu. Mohl udělat maximálně dva až tři drobné kroky a následně se musel zhroutit k zemi.

9. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie zpracovaného Ing. Lenkou Erlebachovou

Shodu s prvopisem potvrzuje Anna Marhoulová.

totéž, a to, že v krvi poškozeného nebyla prokázána přítomnost etanolu ani žádných jiných toxikologicky významných těkavých látek. V moči byl imunochemickým vyšetřením zjištěn záchyt látek ze skupiny tetrahydrokanabinol. V moči nebyly prokázány žádné toxikologicky významné extraktivní látky ani jejich metabolity. V krvi byl prokázán delta-9-tetrahydrokanabinol, což je psychoaktivní látka rostlin rodu Cannabis, v koncentraci 9 ng/ml, což značí stav ovlivnění touto návykovou látkou. Poškozený byl pod vlivem drogy.

10. Ze závěrů znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie znalkyň MUDr. Vladimíry Vlčkové a PhDr. Šárky Blatníkové

soud zjistil, že u obžalované M. Č. nebyla diagnostikována žádná duševní choroba forenzního významu, ani duševní porucha a ani porucha osobnosti, u kterých by byly přítomny primárně agresivní symptomy chorobného rázu. Rozpoznávací a ovládací schopnosti posuzované byly v době činu zachovalé. V době činu se u ní nejednalo o prvoužití psychoaktivních látek, resp. alkoholu, důsledky intoxikace tedy mohla předpokládat. Nejsou informace o tom, že by obžalovaná před činem užívala medikaci, sama užití medikace před činem neguje. Obžalovaná je schopna účastnit se trestního řízení a je schopna chápat jeho smysl. Z psychiatrického hlediska není osobou pro společnost nebezpečnou. Psychologickým vyšetřením nebyla zjištěna významná poruchovost poznávacích procesů, která by obžalované obecně znemožnila či výrazně narušila schopnost správně vnímat, hodnotit a interpretovat realitu. XX. Osobnost obžalované je XX. Psychologickým vyšetřením nebylo zjištěno nic, co by ukazovalo na zvýšené dispozice k agresivnímu chování - není primárně agresivní, ale temperamentního založení, typ XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX. V motivační struktuře u ní pravděpodobně dominovala potřeba odreagovat nahromaděné vnitřní napětí i z aktuálně probíhající konfliktní interakce s poškozeným. Ke spuštění jejího jednání mohly pravděpodobně přispět také například snížená odolnost vůči zátěži projevující se zejména sklonem k převládnutí emocí nad rozumem a následnou tendencí k impulzivním reakcím. Lze považovat za pravděpodobné, že XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX. Psychologickým vyšetřením nebyla zjištěna poruchovost poznávacích procesů v takové míře, že by byla narušena schopnost správně vnímat, hodnotit, zapamatovat si a posléze reprodukovat prožívané události. Obžalovaná je schopna podat přesnou výpověď. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX. Obecná věrohodnost obžalované je proto znalkyň hodnocena jako xxx. Její resocializace je možná, předpoklady pro to jsou dobré, avšak k tomu může dojít výlučně za předpokladu aktivního přístupu a motivace ke změně na straně obžalované. U osbního slyšení u hlavního líčení znalkyň z oboru psychologie uvedla, že jednání obžalované mohlo být motivováno i strachem, zejména s ohledem i na minulost poškozeného, která byla oběma znalkyň předestřena. Druhá znalkyň z oboru psychiatrie rovněž připustila, že pokud byla známa minulost poškozeného, mohla s ohledem na strukturu své osobnosti mít obžalovaná jisté obavy z osoby poškozeného.

11. Součástí **důkazního materiálu** je rovněž přepis volání na linku 158 včetně připojené nahrávky na CD, kdy z mobilního telefonu K. Č. volala obžalovaná M. Č. Dále také záznamy o výjezdu Zdravotnické záchranné služby hl.m. Prahy. Soud rovněž provedl důkazní materiál, kterým je protokol o ohledání místa činu s fotodokumentací ul. xxx, bytu a zemřelého poškozeného J. M. včetně nahrávky na CD. Součástí spisového materiálu jsou zajištěné věcné stopy, a to kuchyňský nůž použitý obžalovanou M. Č. k zabití poškozeného J. M. a oděvní součásti obžalované (triko, ponožky, podprsenka), které nebyly pro nadbytečnost odborně zkoumány, neboť účastníci incidentu žili ve společné domácnosti, na předmětný kuchyňský nůž, který byl běžně užíván všichni sahal, a to i po skutku a zároveň po skutku poskytovali poškozenému první pomoc a nebyl tak shledán důvod k tomu, aby tyto stopy byly podrobeny znaleckému zkoumání, když by nemohly přinést relevantní informace.

12. **K osobě obžalované** M. Č. bylo zjištěno, že má v opisu rejstříku trestů fyzických osob jeden záznam, kdy byla odsouzena trestním příkazem Okresního soudu v Jihlavě ze dne 18.9.2019 pod č. j. 13 T 133/2019 pro přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku a přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému

Shodu s prvopisem potvrzuje Anna Marhoulová.

trestu odnětí svobody na 10 měsíců s podmíněným odkladem jeho výkonu na zkušební dobu 18 měsíců, tedy do 30.4.2021. Rozsudek nabyl právní moci dne 30.10.2019 a k osvědčení došlo dne 13.12.2021. Kopii tohoto trestního příkazu soud konstatoval k listinným důkazům. Je však třeba uvést, že obžalovaná se ve lhůtě podmíněného odsouzení osvědčila, hledí se na ní jako na osobu netrestanou. V rejstříku přestupků nemá obžalovaná záznam. K následnému bodnutí poškozeného nebyl dán s její strany již vůbec racionální důvod, a to tím spíše, když poškozený J. M. sám nikoho neohrožoval, nebyl ozbrojen a kdokoli mohl odejít, tvrdí v obžalobě státní zastupitelství. Dále obžaloba uvádí, že motiv jednání obžalované M. Č. však plně vysvětlují i závěry znaleckého posudku z oboru psychologie, který byl na obžalovanou M. Č. vyžádán, v němž je mimo jiné uvedeno, že se v případě obžalované M. Č. sice nejedná o osobu primárně agresivní, ale rysy její osobnosti, zejména labilní afektivita, rysy impulzivity, snížená odolnost vůči zátěži projevující se zejména sklonem k převládnutí emocí nad rozumem a následnou tendencí k impulzivním reakcím, přičemž snížená odolnost vůči zátěži a zkratkovité chování způsobují, že informace z okolí může v některých emočně vypjatých situacích vyhodnocovat a zpracovávat neadekvátně, takže reaguje zkratkovitě a impulzivně, což může být podpořeno například konzumací návykové látky, přičemž se pravděpodobně jako spolupůsobící motiv uplatňovala i potřeba sebeprosazení. Avšak po přiblížení trestní minulosti poškozeného, jeho předchozí vykazání z místa bydlíště na dobu deseti dní, pak vedlo znalkyni z psychologie k doplňujícímu závěru, že nelze s ohledem na strukturu osobnosti obžalované ani vyloučit motiv strachu. Obdobně definovala vliv osobnosti na jednání obžalované i druhá znalkyně z psychiatrie. Rozhodnutí o trestní minulosti poškozeného soud vyžádal od příslušných soudů a konstatoval u hl. líčení. Z nich vyplývá, že poškozený byl v minulosti 2x trestně stíhán, a to pro útok proti jiné osobě. Navíc jak sv. K. Č., tak i sv. D. i obžalovaná shodně uvedli, že v minulosti poškozený svědkyni K. Č. bodnul. Blíže to však časově nebyli schopni upřesnit. Navíc, tento útok nikdy K. Č. nehlásila žádnému orgánu činnému v trestním řízení. Soud si rovněž obstaral listiny k vykazání poškozeného ze společné domácnosti na dobu 10 dní. To se stalo cca měsíc a půl před úmrtím poškozeného. Tehdy bylo policií zjištěno, že slovně, a i fyzicky napadl svoji přítelkyni K. Č., také slovně napadal obě její děti. Toto zjištění vyvrací i tvrzení jednoho z bratrů, že poškozený se k nim vždy choval slušně a že byl hodný.

13. Obžalovaná M. Č. pak dle obžaloby údajně naplnila skutkovou podstatu zvláště závažného zločinu vraždy podle § 140 odst. 2 trestního zákoníku s předchozím rozmyslem a v úmyslu zabít poškozeného J. M., jehož napřed cíleně vyprovokovala k hádce i fyzickému útoku a následně ho bodla předem připraveným nožem prudce jednou ranou vedenou velkou silou do oblasti pravého nadbřišku v úrovni sedmého žebra, čímž mu způsobila zranění neslučitelné se životem, v důsledku něhož poškozený J. M. téměř okamžitě zemřel. Její trestná činnost je prokázána souhrnem výpovědí jak samotné obžalované, tak i svědků. Od svědeckých výpovědí se v podrobnostech, které nemají vliv na posouzení věci v některých bodech odlišuje výpověď nez. svědka D. Č., nar. xxx, kdy například neodpovídá jím uváděné bodnutí do nohy poškozeného J. M. a ani to, že se J. M. přitom, kdy byl odtahován svědkem A. D. bránil či hovořil nebo byl A. D. škracen, závěrům znaleckého posudku z oboru zdravotnictví odvětví soudní lékařství, neboť zranění u poškozeného na noze nebylo zjištěno, neměl ani stopy po škracení a nemohl ani hovořit tak, jak uvádí svědek, neboť upadl hned do bezvědomí a bezprostředně poté nastala smrt. Také je sporné jeho tvrzení, že byl obžalovanou M. Č. bodnut, když ležel na zemi. Je však pravděpodobné, že se svědkovi situace, která proběhla velmi rychle, tak jevila, a to i následné počínání svědka A. D. při snaze poškozeného oživit. Vzniklé zranění a mechanismus jeho vzniku však zcela bezpečně a jednoznačně prokazuje znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství a jeho závěry a také nůž, který Obžalovaná M. Č. použila k útoku, a který byl zajištěn jako věcná stopa na místě činu. Nelze však všechna výše uvedená tvrzení obžaloby přijmout. Naopak, státní zastupitelství samo v odůvodnění obžaloby uvádí rozpory ve výpovědích svědků. Navíc je třeba

poukázat na již výše zmíněné nepřesvědčivé výpovědi svědků u hl. líčení. Tak zvaný předchozí rozmysl k činu odvozuje obžaloba od skutečnosti, že si obžalovaná dala nůž za pás legín. Jak však vyplývá z výpovědi obžalované i sv. Č. K., tento nůž ji sama svědkyně odebrala ještě před slovním incidentem, položila jej na kulatý stůl v části obývacího pokoje. Proč jej nevrátila na místo, kde se obvykle nacházel, tedy v šupletí v části kuchyňského prostoru, však svědkyně nevysvětlila. Prostě u hl. líčení uvedla, že neví. V přípravném řízení se jí však na to, bohužel, nikdo nezeptal. Celá událost se seběhla shodou nešťastných událostí. Nelze ani tvrdit, že to byla striktně pouze obžalovaná, kdo měl údajně zájem vyvolat konflikt. Ten totiž v podstatě vyvolal sám poškozený, když z bytu bez jakýchkoliv oprávnění vyhazoval z bytu sv. D. Když se pak svědek i s obžalovanou vrátili do bytu, konflikt slovního charakteru pokračoval dále, a to mezi poškozeným a obžalovanou. Ta pak poškozenému dala facku, na což od reagoval tak, že do obžalované strčil a ta narazila tělem na skříň. Následně se do konfliktu vložil i sv. D. O poškozeném bylo známo, že již v minulosti měl problémy s násilím vůči jiným osobám, byl za to i odsouzen, resp. vykázán ze zmíněné adresy, kde ke konfliktu s fatálním následkem došlo. Rovněž se vědělo, že v době minulé sv. Č. i bodl nožem. To mohlo vyvolat u obžalované v této situaci strach, v důsledku, kterého pak provedla útok nožem na poškozeného. Je jasné, že útočila nožem na tělo poškozeného, musela tedy vědět, že v této situaci může poškozeného usmrtit. Jednalo se o úmysl nepřímý, kdy obžalovaná musela být a byla v silném rozrušení ze strachu. Soud dospěl s ohledem na všechny výše uvedené skutečnosti, že je třeba jednání obžalované překvalifikovat na trestný čin zabití dle § 141 odst. 1 tr.zákoníku s trstní sazbou od tří let do deseti let trestu odnětí svobody.

14. **K otázce trestu** je třeba uvést, že na obžalovanou se hledí jako na osobu netrestanou. Jednání od počátku doznává s tím, že žádný předchozí úmysl usmrtit poškozeného neměla. Ve věci jako jediná vypovídá prakticky shodně již od počátku. Byla to obžalovaná, která jako jediná volala zdravotní službu, podle jejích pokynů poskytovala první pomoc poškozenému. Ostatní s na tom nijak nepodíleli s drobnou výjimkou sv. D., který ji přinesl ručníky k omezení krvácení. Obžalovaná má malou dceru, která je aktuálně u její sestry. Vyžaduje v podstatě každodenní péči s ohledem na její zranění, které se jí stalo v 8 měsících. Tehdy šel příbuzný obžalované dcerku vykoupat, do vany však napustil příliš horkou vodu. Dítě utrpělo popáleniny na 38 procentech těla. Absolvovalo již několik plastických operací kůže. Ještě jich musí pár absolvovat. S ohledem na všechny skutečnosti pak soud zvolil variantu trestu odnětí svobody v trvání tří let, který podmíněně odložil na dobu pěti let. Zkušební doba je maximální. Zároveň uložil soud dohled nad osobou obžalované. Dohled vykonává Probační a mediační služba ČR dle místa bydliště obžalované.

15. **Ochranné opatření** se týká nože, který byl použit k spáchání činu. Nůž není majetkem obžalované. Tento výrok se opírá o ustanovení § 101 odst. 1 písm. c) tr.zákoníku.

15. K trestnímu řízení se s nárokem na náhradu škody nikdo nepřipojil.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 8 (osmi) dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího. Rozsudek může napadnout odvoláním:

a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku,

Shodu s prvopisem potvrzuje Anna Marhoulová.

- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká,
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci,
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost tohoto výroku.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů ode dne doručení rozsudku odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

V Praze dne 10. července 2023

JUDr. Kamil Kydalka v.r.

předseda senátu